

остане и подпомага движението на артилерията и обоза. По-после за тази цел бѣ задържана само 16-а рота, а 4-а дружина догони Полка, и се присъедини къмъ него въ с. Бѣлградъ.

Най-голѣмо затруднение частитѣ срещнаха при преминаване буйнопридошлата рѣка Караманъ дере. Войницитѣ трѣбваше единъ по единъ да се протѣрятъ по прехвърляни презъ рѣката дървета, а следъ това да се кацнатъ безъ пжть по единъ стрѣменъ, каленъ и лѣзгавъ склонъ, който съ голѣми усилия — съ падане и ставане — преминаха, изморени до такава степенъ, че се наложи Полкътъ да бѣде спрѣнъ въ гр. Странджа да си почине два дѣня.

Следъ като пристигна въ гр. Сарай, Полкътъ се разположи по квартири въ южната му часть, тъй като северната бѣше заета вече отъ други полкове.

Градътъ — улицитѣ, двороветѣ и кжщитѣ — бѣше много замърсенъ, но следъ мѣрkitѣ, които бѣха взети веднага, той бѣ почистенъ бързо. Полусрутениитѣ кжщи, изоставени отъ избѣгалото турско население, бѣха почистени, и войницитѣ, настанени въ тѣхъ, се почувствуваха като у дома си. Новата обстановка се различаваше съвсемъ отъ тази на позициитѣ — сега хората бѣха запазени отъ вѣтѣра, студа и влагата, храната си получаваха навреме, и почивката имъ бѣше пълна. Всичко това се отрази бързо върху здравето състояние на Полка: заболяванията намалѣха, а холерата начена да изчезва.

Презъ това време въ 18-и пех. полкъ станаха нѣколко промѣни въ командния съставъ. Командирътъ на 1-а дружина, подполковникъ Йорданъ Антоновъ, бѣ назначенъ за командиръ на 20-и пех. полкъ; командирътъ на 5-а рота, капитанъ Радковъ, пое командуването на 1-а дружина, а подпоручикъ Цончо Йотовъ — на 5-а рота. На 5-и декемврий се явиха въ Полка, и заеха мѣстата си оздравѣлитѣ отъ ранитѣ си подпоручици: Никола х. Петковъ, Никола Сърменовъ, Димитъръ Трифоновъ, Панайотъ Панайотовъ и портупей-юнкерътъ Панайотъ Ивановъ.

На 10-и декемврий сутринята, по заповѣдь отъ Щаба на дивизията, и следъ като остави въ Сарай болнитѣ и слабосилнитѣ войници, Полкътъ замина за с. Сая, отдето трѣбваше да работи по укрепяването на главната (Синеклийската) позиция — въ участъка при Домусъ Домларж. Частитѣ извършиха 30 клм. походъ, и въ 16 часа 30 минути 18-и полкъ пристигна въ с. Сая, дето се разположи по квартири между войницитѣ отъ 33-и и 34-и пех. полкове. Пжтьтъ бѣше лошъ, а времето — студено, та имаше доста много изостанали войници, които можаха да се прибератъ при ротигѣ си късно вечерята.

На следния дѣнь рано сутринята Полкътъ замина да работи по позицията при Домусъ Домларж, която отстоеше на шестъ клм. отъ с. Сая. Вечерята той се прибра въ с. Мандра да нощува, дето вече квартируваше 5-о не с. с. артилерийско отдѣление и дето му бѣха опредѣлени 40 кжщи и плѣвници за квартири.